

Tańcowała igła z nitką

Wiersz „Tańcowała igła z nitką” Jana Brzechwy opowiada o zabawie igły i nitki podczas szycia. Igła i nitka tańczą razem, ale pomimo że igła jest piękna, a nitka brzydka, obie współpracują i są niezbędne do wykonania pracy.

Igła sunie delikatnymi ściegami, a nitka towarzyszy jej uważnie, płacząc się w supełkach. Igła jest szybka i zwinna, a nitka podziwia jej umiejętności. Po długiej zabawie igła i nitka kończą swoją pracę, szyjąc fartuch.

Morał wiersza „Tańcowała igła z nitką” mówi nam, że pomimo różnic w wyglądzie i umiejętnościach, każda osoba i rzecz ma swoją rolę do odegrania i mogą współpracować ze sobą, aby osiągnąć wspólny cel.

*Tańcowała igła z nitką,
Igła – pięknie, nitka – brzydko.*

*Igła cała jak z igiełki,
Nitce płaczą się supełki.*

*Igła naprzód – nitka za nią:
„Ach, jak cudnie tańczyć z panią!”*

*Igła biegnie drobnym ściegiem,
A za igłą – nitka biegiem.*

*Igła górą, nitka bokiem,
Igła zerka jednym okiem,*

*Sunie zwinna, zręczna, śmigła.
Nitka szepce: „Co za igła!”*

*Tak ze sobą tańcowały,
Aż uszyły fartuch cały!*